DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA POCZT i TELEGRAFÓW

№ 4. | WARSZAWA, DNIA 18 MARCA 1919 r. | Rok I.

TREŚĆ: 1. Utworzenie Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Warszawie i w Łodzi. 2. Tymczasowa Instrukcja służbowa dla Dyrekcji Poczt i Telegrafów. 3. Rozpoczęcie czynności Pocztowej Kasy Oszczędnościowej w Warszawie. 4. Regulamin stosunków między Ministerstwem Zdrowia Publicznego, a Ministerstwem Poczt i Telegrafów. 5. Emerytury cywilnych funkcjonarjuszów b. Ces Rosyjskiego i Król. Polskiego. 6. Zarząd powiatów litewskich i białoruskich pod władzą polską 7. Komunikat poczty polowej .8 Korespondencja pocztowa i telegraficzna z zagranicą. 9. Zaprowadzenie obrotu pieniężnego za pomocą przekazów pocztowych. (Jako osobne załączniki: a) „Tymczasowa Instrukcja obrotu pieniężnego za pomocą przekazów pocztowych", b) „Tymczasowa Instrukcja o zasiłkach i nadmiarach kasowych", c) „Tymczasowe Postanowienia o prowadzeniu i składaniu rachunków miesięcznych"). 10. Polska Pożyczka Państwowa (wpłaty w banknotach rosyjskich). 11. Listy wartościowe, zawierające asygnaty 5% Polskiej Pożyczki Państwowej. 12. Zakaz wwozu i przesyłania znaków pieniężnych w walucie austr.-węg. w granice Rzeczpospolitej Polskiej. 13. Uwolnienie Milicji Ludowej od opłat pocztowych. 14. Uwolnienie od opłat pocztowych Towarzystwa „Sanitarjusz Polski". 15. Opłata listów miejscowych. 16. Telegramy kredytowane. 17. Rejestracja zepsuć przewodów telegraficznych i telefonicznych. 18. Wykaz urzędów pocztowych w Warszawie. 18a. Uzupełnienie wykazu urzędów pocztowych. 19. Mianowania i awansy. 19a. Wiadomości osobowe. 20. Ogłoszenie o pomocy lekarskiej dla pracowników poczt i telegrafów w Warszawie. 21. Datki na Skarb Narodowy.

№ 8444/I.

1.

Utworzenie Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Warszawie i w Łodzi.

Dyrekcje Poczt i Telegrafów w Warszawie i Łodzi rozpoczęły już swoje czynności.

Do Dyrekcji Warszawskiej należą ziemie: Płocka, Suwalska, Łomżyńska, Siedlecka z wyłączeniem powiatu Włodawskiego, który przydziela się do Dyrekcji Lubelskiej, kresy wschodnie i powiaty: Grójecki, Błoński, Warszawski, Mińsko - Mazowiecki, Płoński, Pułtuski, Radzymiński i Sochaczewski ziemi Warszawskiej.

Do Dyrekcji Łódzkiej należą powiaty: Skierniewicki, Łowicki, Kutnowski, Gostyniński, Włocławski i Nieszawski ziemi Warszawskiej, ziemia Kaliska i cała część ziemi Piotrkowskiej byłej okupacji niemieckiej, z wyłączeniem powiatów Częstochowskiego i Będzińskiego, które przydziela się do Dyrekcji Lubelskiej.

Szczegółowy spis urzędów, które należą do każdej Dyrekcji, będzie podany później.

Jednocześnie zarządza się, aby urzędy pocztowe i telegraficzne zwracały się we wszelkich sprawach urzędowych do właściwych Dyrekcji.

Warszawa, dnia 21 lutego 1919 r.

2.

Tymczasowa instrukcja służbowa dla dyrekcji Poczt i Telegrafów.

I. Zadanie i stanowisko Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Dyrekcje poczt i telegrafów są władzami administracyjnemi pierwszej instancji, zawiadującemi sprawami poczt, telegrafów i telefonów, a podlegającemi bezpośrednio Ministerstwu Poczt i Telegrafów.

Siedzibę Dyrekcji poczt i telegrafów, ich terytorjalny zakres działania oznacza Ministerstwo Poczt i Telegrafów.

Dyrekcje poczt i telegrafów znoszą się z innemi Ministerstwami i Władzami centralnemi wyłącznie za pośrednictwem Ministerstwa Poczt i Telegrafów, natomiast do innych władz pozostają w stosunku równorzędności i znoszą się z niemi bezpośrednio.

Wszystkie Dyrekcje poczt i telegrafów są sobie równorzędne i są obowiązane wzajemnie się wspierać, udzielając sobie spostrzeżeń w zakresie działalności poczt, telegrafów i telefonów.

II. Zakres działania Dyrekcji poczt i telegrafów.

Władza Dyrekcji poczt i telegrafów rozciąga się na wszystkie urzędy, pośrednictwa i wszelkie inne urządzenia pocztowe, telegraficzne i telefoniczne, znajdujące się w ich okręgu. jakoteż na wszystkich pracowników, zajętych w tych urzędach i zakładach.

W wypadkach nagłych mogą Dyrekcje poczt i telegrafów wydawać polecenia służbowe także urzędom, jak i pracownikom pocztowym, telegraficznym i telefonicznym innych okręgów dyrekcyjnych, muszą jednakże o każdem takiem zarządzeniu lub poleceniu zawiadomić bezzwłocznie właściwą Dyrekcję poczt i telegrafów.

Dyrekcje poczt i telegrafów:

1) winny stać na straży ustaw i rozporządzeń tyczących poczty, telegrafu i telefonu, w szczególności ustawy o wyłączności pocztowej, telegraficznej i telefonicznej i wydawać zarządzenia wykonawcze co do tych ustaw i rozporządzeń;

2) winny czuwać nad wykonywaniem przepisów z zakresu układów i umów międzynarodowych w sprawach pocztowych, telegraficznych i telefonicznych. W tym celu znosić się mogą także bezpośrednio z obcymi zarządami poczt i telegrafów. o ile pewne sprawy nie są pozostawione do załatwienia samym urzędom pocztowym, lub nie stanowią atrybucji Ministerstwa Poczt i Telegrafów;

3) mają dbać o dotrzymanie umów, zawartych w sprawach pocztowych, telegraficznych i telefonicznych z Zarządami kolejowemi, Towa-

rzystwami żeglugi i innymi zakładami przewozowymi, jakoteż z osobami prywatnemi i w tym celu znosić się z niemi bezpośrednio;

4) mają pieczę nad należytem zastosowaniem obowiązujących taryf, strzedz dochodów państwowych, całego ruchomego i nieruchomego majątku pocztowego, telegraficznego i telefonicznego, oraz zastępować Skarb Państwa w pierwszej instancji we wszystkich sporach, wynikających z działalności poczt, telegrafów i telefonów;

5) winny się starać o stan i rozwój działalności poczt, telegrafu i telefonów w swoim okręgu; dostrzeżone braki i niedomagania usuwać i wprowadzać ulepszenia;

6) mają uważeć na potrzeby ludności i na dobro Skarbu Państwa, przestrzegając zasad oszczędności.

W wypadkach nagłych mogą Dyrekcje poczt i telegrafów czasowo wydawać zarządzenia, przekraczające ich zakres działania, muszą jednak równocześnie zwracać się o zatwierdzenie do Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

W szczególności zakres działania Dyrekcji obejmuje:

A. W sprawach osobowych.

1. Obliczanie etatów osobowych Dyrekcji poczt i telegrafów, jakoteż podległych urzędów. pośrednictw i t. d. i przedstawianie Ministerstwu Poczt i Telegrafów należycie umotywowanych wniosków na ustalenie tych etatów.

2. Przyjmowanie kandydatów, posiadających ogólne warunki przyjęcia do służby pocztowej, telegraficznej i telefonicznej w liczbie przyznanej przez Ministerstwo.

3. Mianowanie urzędników do IX-ej kategorji płac włącznie i wszystkich niższych pracowników (służby pocztowej) bez względu na kategorję płacy — jednąkże tak jednych, jak i drugich tylko w ramach etatów, ustalonych przez Ministerstwo i przy ścisłem zastosowaniu obowiązujących przepisów kwalifikacyjnych.

4. Przedstawianie Ministerstwu wniosków na nominację urzędników od VIII kategorji, począwszy w górę.

5. Ustanawianie kontraktowych pośredników pocztowych i wyznaczanie ich wynagrodzenia do kwoty 600 mk. rocznie na podstawie wydanych w tym względzie norm w ramach dozwolonego kredytu.

6. Ustanawianie w drodze konkursu i przetargu kontraktowych przewoźników poczty za wynagrodzeniem rocznem do 5000 mk. na jednego.

7. Przenoszenie urzędników trzech najniższych kategorji płac oraz wszelkich innych pracowników na inne miejsce służbowe, tak na ich prośbę, jakoteż i z ważnych przyczyn służbowych—i przyznawanie im w tym ostatnim przypadku unormowanych kosztów przeniesienia w ramach ustalonego kredytu.

8. Przeznaczenie pracowników jednego urzędu do innego urzędu w tej samej miejscowości.

9. Wysyłanie urzędników czterech najniższych kategorji, oraz wszelkich niższych pracowników na pewien czas na inne miejce służbowe na czasowe zastępstwa, lub dla wzmocnienia czasowo niedostatecznego personelu, za unormowanem wynagrodzeniem i w ramach dozwolonego na ten cel kredytu.

10. Przyjmowanie pomocniczych pracowników zastępczych na czas istotnej potrzeby i wyznaczanie w drodze umowy ich wynagrodzenia w ramach dozwolonego na ten cel kredytu.

11. Zezwalanie na wzajemną zamianę miejsc służbowych przez urzędników czterech najniższych kategorji płac i przez pracowników ze stanu służby, o ile ci pracownicy spełniają takie same, lub podobne czynności urzędowe i o ile który z nich nie zajmuje miejsca służbowego, wyznaczonego mu przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów.

12. Asygnowanie poborów służbowych wszystkim pracownikom poczt, telegrafów i telefonów.

13. Przyznawanie i asygnowanie unormowanych dodatków służbowych, kosztów podróży, dyet, wynagrodzeń za służbę nocną. nadobowiązkową i t. d. w granicach obowiązujących norm i przyznanych kredytów.

14. Przyznawanie pracownikom, w przypadkach zasługujących na uwzględnienie, nadzwyczajnych zapomóg — oraz nagród za szczególną pracę do wysokości 200 mk. rocznie dla jednego pracownika i w granicach przyznanego kredytu.

O ile chodzi o osobę kierownika Dyrekcji poczt i telegrafów i jego zastępców, to w sprawach wymienionych wyżej w par. 12 do 14, decyduje Ministerstwo.

15. Udzielanie urlopów podwładnemu personelowi w myśl osobnych przepisów, istniejących w tym względzie, a to:

a) urlopów dla wypoczynku najwyżej do 6 tygodni, lub według norm pragmatyki służbowej;
b) urlopów dla poratowania zdrowia na podstawie świadectwa lekarskiego najwyżej do 3 miesięcy;
c) urlopów ze zrzeczeniem się poborów najwyżej do 6 miesięcy.

Udzielanie urlopów dłuższych jakoteż i poza granice państwa, tudzież urlopów kierownikowi Dyrekcji poczt i telegrafów, zastrzega sobie Ministerstwo.

16. Wykonywanie władzy dyscyplinarnej w myśl tytułu V Art. 33—40 tymczasowych przepisów służbowych dla urzędników państwowych, ogłoszonych Dekretem Rady Regencyjnej z 11 czerwca 1918 r. nad całym podwładnym personelem, a w szczególności:

a) nakładanie kar porządkowych:
b) wykonywanie orzeczeń komisji dyscyplinarnej;
c) zawieszanie w urzędowaniu w myśl Art. 43 cyt. przepisów;
d) wydalanie ze służby w przypadkach ustawą przewidzianych;
e) przedstawianie rekursów Ministerstwu Poczt i Telegrafów przeciw nałożonym karom porządkowym i dyscyplinarnym, jak i przeciw zawieszeniu w urzędowaniu.

17. Załatwianie rekursów przeciw karom porządkowym, wymierzonym przez naczelników urzędów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

18. Przyjmowanie rezygnacji ze służby od pracowników wszelkich kategorji prócz mianowanych przez Naczelną Władzę Państwa lub pozostających w śledztwie dyscyplinarnem.

19. Zwalnianie ze służby, względnie wypowiadanie stosunku służbowego pracownikom, przyjętym czasowo, lub nie zatwierdzonym jeszcze na urzędzie lub w służbie.

20. Przenoszenie w czasowy lub stały stan spoczynku pracowników wszelkich kategorji, prócz mianowanych przez Naczelną Władzę Państwa — w przypadkach przewidzianych w ustawie i w myśl przepisów, wydać się mających w tym względzie — tudzież wymierzanie i asygnowanie w porozumieniu z władzami skarbowemi przypadających im pensji emerytalnych.

21. Ogłaszanie konkursów na wolne miejsca urzędnicze do IX-ej kategorji włącznie i do całej etatowej służby.

22. Przyznawanie i asygnowanie rodzinom zmarłych pracowników t. z. dodatków pośmiertnych, następnie pensji wdowich i sierocych. Te atrybucje mają być wykonywane w porozumieniu z władzami skarbowemi.

23. Przedstawianie Ministerstwu Poczt i Telegrafów wniosków na wyjątkowe przyznanie pensji emerytalnej, lub zaopatrzeń wdowich i sierocych osobom, które nie nabyły jeszcze praw do normalnych pensji lub zaopatrzeń.

24. Ewidencja personelu wogóle, dalej personelu, należącego do wojska tak w czasie pokoju jak i podczas mobilizacji — zwalnianie personelu od ćwiczeń i od obowiązku mobilizacyjnego — dalej ewidencja personelu przeznaczonego do poczty polowej i telegrafu, lub telefonu polowego — oraz utrzymywanie i prowadzenie w tym celu wszelkich potrzebnych wykazów. Te ostatnie sprawy należy załatwiać w porozumieniu z władzami wojskowemi.

25. Przedstawianie Ministerstwu Poczt i Telegrafów miesięcznych wykazów zmian personalnych, dotyczących mianowań, podwyższeń płacy, zawieszenia w urzędowaniu, dochodzeń i kar dyscyplinarnych, zwolnień ze służby, jakoteż wypadków śmierci personelu.

26. Sprawy wolnych kart jazdy dla organów kontroli i technicznych — oraz zniżek kolejowych dla całego personelu w porozumieniu z Zarządem kolejowym.

27. Zawodowe kształcenie podległego personelu i urządzanie niższych szkół zawodowych na podstawie upoważnienia przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów — dalej egzaminowanie i wydawanie świadectw w myś przepisów.

B. W sprawach organizacyjnych i budowlanych:

1. Przedstawianie Ministerstwu Poczt i Telegrafów umotywowanych wniosków na otwieranie, przenoszenie do innej miejscowości i znoszenie urzędów pocztowych, stacji telegraficznych i ośrodków (central) telefonicznych.

2. Tworzenie, przenoszenie i zwijanie pośrednictw pocztowych z ograniczeniem, podanem wyżej pod A. 5.

3. Ustanawianie i zmiana połączeń (biegów) pocztowych tak pieszych, jakoteż konnych i wozowych pomiędzy urzędami własnego okręgu dyrekcyjnego, z ograniczeniem podanem wyżej pod A. 6 — o ile zaś chodzi o połączenie między urzędami dwóch sąsiednich okręgów dyrekcyjnych, w porozumieniu z odnośną Dyrekcją. Połączenia zagraniczne są zastrzeżone Ministerstwu Poczt i Telegrafów.

4. Przedkładanie Ministerstwu projektów i preliminarzy kosztów budowy nowych, jak również rekonstrukcji istniejących już linji telegraficznych,

jakoteż międzymiastowych linji telefonicznych i budowa tych linji wedle planów i kosztorysów zatwierdzonych przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów.

5. Budowa we własnym zakresie działania nowych połączeń telefonicznych w obrębie istniejącego już tego samego ośrodka, w ramach dozwolonego kredytu.

6. Wykonywanie we własnym zakresie działania wszelkich robót konserwacyjnych i reperacyjnych na istniejących już linjach telegraficznych i telefonicznych, jakoteż wszelkich robót elektrotechnicznych i monterskich w stacjach telegraficznych i centralach telefonicznych jak i w budynkach pocztowych w granicach dozwolonego kredytu.

7. W razie klęsk żywiołowych natychmiastowe wykonanie robót rekonstrukcyjnych na zniszczonych linjach telegraficznych i telefonicznych bez względu na wysokość kosztów z obowiązkiem doniesienia o tem Ministerstwu Poczt i Telegrafów.

8. Staranie się o lokale pocztowe na stacjach kolejowych, lub w portach wodnych, staranie się o dostawy wagonów pocztowych, o ich ogrzewanie, oświetlanie i czyszczenie w porozumieniu z Zarządem kolejowym.

C. W sprawach gospodarczych:

1. Najem lokali na pomieszczenie urzędów, stacji telegraficznych i t. d., o ile roczny czynsz najmu nie przeniesie 3,000 mk., oraz donajem dalszego lokalu, o ile czynsz dodatkowy nie przenosi 1,000 mk. rocznie.

2. Dokonywanie przeróbek jak i odnawianie lokali urzędowych tak własnych, jak i najętych kosztem do 1,000 mk.

3. Sprawianie dla Dyrekcji nowych sprzętów i przedmiotów inwentarza do wysokości 2,000 mk., a naprawa starych do ceny 3,000 mk. rocznie; natomiast dla jednego okręgu technicznego lub urzędu pocztowego, telegraficznego i telefonicznego do ceny 1,000 mk. tak za nowonabyte sprzęty jak i za naprawy starych.

4. Ustalanie i przyznawanie awansów pod warunkiem wyliczenia się na przybory urzędowe i kancelaryjne do 1,000 mk. rocznie dla jednego urzędu pocztowego, telegraficznego i telefonicznego, a do 500 mk. rocznie dla jednego okręgu technicznego.

5. Ustalanie i przyznawanie awansów pod warunkiem wyliczenia się na opał, światło, czyszczenie lokali do 1,000 mk. rocznie dla jednego urzędu pocztowego, telegraficznego i telefonicznego, a do 300 mk. rocznie dla jednego okręgu technicznego.

Z upoważnień par. 1 do 5 podanych mogą Dyrekcje poczt i telegrafów korzystać tylko w granicach dozwolonych kredytów.

6. Nabywanie materjałów budowlanych telegraficznych, jakoteż telefonicznych w granicach dozwolonego kredytu, o ile te przedmioty nie mogą być dostawione przez Główny Zarząd gospodarczy pocztowy w Warszawie, następnie utrzymanie tych materjałów na składzie.

7. Dokładna ewidencja i kontrola inwentarzy urzędowych.

8. Przestrzeganie przepisów co do ocechowania miar i wag, używanych w urzędach.

9. Udzielanie osobom prywatnym uprawnień do sprzedaży znaczków pocztowych.

10. Sprzedaż niezdatnych do użytku przedmiotów inwentarza, o ile cena nabycia poszczególnych przedmiotów nie była wyższą nad 500 mk. dalej sprzedaż starych papierów i pasków telegraficznych przy zachowaniu ostrożności, wynikających z obowiązku przestrzegania tajemnicy urzędowej i po upływie terminu, wyznaczonego na ich przechowywanie w archiwum.

11. Zawieranie i wypowiadanie kontraktów dostawy materjałów i t. p. w myśl szczegółowych, wydać się mających przepisów.

D. W sprawach wykonawczej służby pocztowej, telegraficznej i telefonicznej.

1. Wszelkie zarządzenia co do wymiany i rodzaju odsyłek (worków) między urzędami własnego okręgu, o ile zaś chodzi o odsyłki urzędu położonego w sąsiednim okręgu, w porozumieniu z odnośną Dyrekcją.

Wprowadzanie, zmienianie lub znoszenie odsyłek zagranicznych jest zastrzeżone Ministerstwu Poczt i Telegrafów.

2. Stwierdzanie odległości między poszczególnymi urzędami i pośrednictwami i stosownie do tego wyznaczanie godzin wysyłania poczty, jakoteż czasu biegów pocztowych.

3. Staranie się u właściwych czynników o dobry stan i bezpieczeństwo dróg, po których kursują poczty jakoteż o bezpieczeństwo przewożonych lub przenoszonych odsyłek lub pojedyńczych przesyłek.

4. Współudział w układaniu rozkładów jazdy przez Zarządy kolejowe.

5. Zatwierdzanie podziału służby w podwładnych urzędach pocztowych i wyznaczanie godzin służbowych, oraz nadzór nad ich przestrzeganiem.

6. Wyznaczanie dla urzędów i pośrednictw wysokości dozwolonych stanów kasy odpowiednio do przeciętnego dziennego zapotrzebowania gotowizny — oraz ustalanie wysokości miesięcznego zapasu znaczków pocztowych.

7. Przeprowadzanie kontroli i sprawdzanie kas w Dyrekcyjnym Urzędzie Gospodarczym i w podwładnych urzędach i pośrednictwach w myśl specjalnych instrukcji, wydanych w tym względzie.

8. Otwieranie nadesłanych przez urzędy pocztowe przesyłek niedoręczalnych, oraz stanowienie o dalszym ich losie.

9. Załatwianie zażaleń na sprawność poczt, telegrafów i telefonów, jak i na działalność personelu.

10. Zwracanie opłat, pobranych za przesyłki pocztowe, telegramy, rozmowy telefoniczne, za abonamentowe stacje telefoniczne i za przewóz osób, o ile reklamacja była uzasadnioną i wniesiono ją w terminie.

11. Załatwianie reklamacji i wypłata odszkodowań w pierwszej instancji w ramach kredytu za zaginione, obrabowane lub uszkodzone przesyłki pocztowe w ruchu krajowym jak i zagranicznym, w tym ostatnim przypadku po porozumieniu się z odnośnemi władzami lub urzędami zagranicznemi, o ile dochodzenia nie są zastrzeżone wyłącznie Ministerstwu Poczt i Telegrafów, a nadto, o ile w obu razach żądane odszkodowanie nie ulega wątpliwości i nie przekracza istotnej wartości towaru, najwyżej jednak do kwoty 500 mk.

Przyznawanie odszkodowań ponad 500 mk. zastrzeżone jest Ministerstwu Poczt i Telegrafów.

12. Załatwianie reklamacji, krajowych i zagranicznych telegramów i zwrot należności za zaginione, przekręcone lub spóźnione telegramy.

13. Orzecznictwo w sprawach wynagrodzenia skarbowi państwa szkody przez pracowników pocztowych, którzy szkodę tę wyrządzili lub która powstała z ich winy w zakresie ich służby i w obrębie instytucji pocztowej i telegraficznej, oraz przedstawianie Ministerstwu Poczt i Telegrafów odwołań, wniesionych przeciw tym orzeczeniom; zabezpieczenie w tych sprawach szkody skarbu na majątku dłużnika, czy winowajcy; wytaczanie procesów cywilnych o zwrot szkody; zastępstwo interesów instytucij poczt, telegrafów i telefonów wobec sądów karnych.

14. Zawieranie w porozumieniu z Prokuratorją Jeneralną ugód w sprawach spornych, o ile przyjęta lub ustąpiona suma nie przekracza 5,000 mk. i spłata długu na rzecz skarbu nie przeciągnie się poza 2 lata.

15. Zezwalanie na spłatę zwrotów służbowych i odszkodowań na rzecz Skarbu do wysokości 1,000 mk. w miesięcznych ratach do dwóch lat.

16. Umarzanie zwrotów i wierzytelności skarbowych do wysokości 200 mk., jeśli wierzytelność jest nieściągalna nawet w drodze przymusowej i niema widoków na jej ściągnięcie w przyszłości, lub jeśli dłużnik nie jest znany.

17. W przypadkach zasługujących na uwzględnienie całkowite lub częściowe, darowywanie podwładnemu personelowi mimowolnych usterek rachunkowych, jakoteż usterek, wynikłych z mylnego zastosowania taryf i pobrania niewłaściwych należności—dalej zwrotów za zagubione, przekręcone lub opóźnione telegramy, za zagubione i nieumyślnie uszkodzone przesyłki pocztowe, przedmioty inwentarza i materjały, o ile poszczególne usterki lub zwroty nie przenoszą 100 mk. o ile dotyczą jednego rachunkozdawcy w ciągu jednego roku.

18. Wydawanie nadwyżek stwierdzonych przy zamknięciach kasowych osobom, które wykazały swe niewątpliwe prawo do tych nadwyżek.

19. Zestawianie wykazów statystycznych i innych perjodycznych jak i sporadycznych wykazów jak: wykazu zmian, zaszłych w stanie urzędów i pośrednictw pocztowych, linji telegraficznych i telefonicznych, stacji telegraficznych dalej połączeń pocztowych (biegów) i w rodzajach odsyłek i t. d. i przedstawianie tych wykazów M P. i T.

20. Donoszenie M. P. i T. w danym razie nawet telegraficznie lub telefonicznie o rabunkowych napadach na urzędy i pośrednictwa pocztowe, na pocztowe jazdy lub posłańców, dalej o kradzieżach, obrabowaniach lub o zaginięciu całych odsyłek jakoteż poszczególnych przesyłek pocztowych wartości od 600 mk. tudzież o wszelkich innych nadzwyczajnych wydarzeniach, zagrażających bezpieczeństwu lub tamujących ruch w obrębie zakładów P. T.

E. W sprawach Pocztowej Kasy Oszczędności.

Popieranie zadań P. K. O. i wykonywanie nadzoru nad pełnieniem tej gałęzi służby przez urzędy i pośrednictwa pocztowe, jako zbiornice P. K. O. w myśl obowiązujących w tym względnie ustaw i przepisów, jakoteż szczegółowych instrukcji ze strony Dyrekcji P. K. O.

F. W sprawach etatowych:

1. Układanie preliminarza budżetowego dochodów i wydatków etatowych w obrębie Dyrekcji wedle schematu paragrafów i pozycji budżeto-

wych przy współudziale wszystkich wydziałów Dyrekcji, szczegółowe uzasadnienie pojedyńczych pozycji tegoż preliminarza i przedkładanie go w oznaczonym terminie Ministerstwu Poczt i Telegrafów.

2. Zapobieganie przekroczeniom kredytów przyznanych na wydatki w budżecie państwowym i wczesne staranie się o konieczne dodatkowe kredyty.

3. Zestawianie i przedkładanie w terminie przepisanych zamknięć i sprawozdań rachunkowych.

III. Sprawy zastrzeżone wyłącznie Min. P. i T.

Prócz spraw, o których w myśl podanych już przepisów niniejszej instrukcji ma rozstrzygać Ministerstwo Poczt i Telegrawów są zastrzeżone wyłącznej decyzji tegoż Ministerstwa:

1. Wszystkie sprawy:

a) w których ma się odstąpić od powszechnie obowiązujących przepisów;

b) które nie dotyczą jednego tylko okręgu dyrekcyjnego, lecz muszą być urządzone jednolicie w całem Państwie;

c) które są zależne od postanowienia Naczelnej władzy państwowej lub Sejmu;

d) które muszą być rozważane w porozumieniu z innemi Ministerstwami lub władzami centralnemi.

e) w których Min. wyraźnie zastrzegło sobie decyzję lub też zażądało sprawozdania;

f) których decyzja jest połączoną z przekroczeniem kredytów przyznanych w budżecie.

2) Otwieranie, przenoszenie, łączenie i zwijanie urzędów pocztowych, stacji telegraficznych i ośrodków (central) telefonicznych.

3) Budowa, przełożenie i znoszenie linji telefonicznych lub telegraficznych, łączących stację telegr. lub ośrodki telefoniczne.

4. Ustanawianie zastępcy skarbu w sprawach, w których w myśl obowiązujących przepisów Prokuratorja Generalna nie zastępuje instytucji pocztowej i telegraficznej.

IV. Podział czynności D. P. i T.

Na czele Dyrekcji stoi Naczelnik, który dla spełnienia swych zadań ma dodanego sobie do pomocy zastępcę, dalej kierowników wydziałów i podwydziałów, urzędników inspekcyjnych oraz odpowiedni zastęp innych urzędników i służby.

Naczelnika Dyrekcji jakoteż jego zastępcę mianuje Minister Poczt i Telegrafów.

Jeden z nich ma być urzędnikiem administracyjnym, zaś drugi technicznym.

Głównem zadaniem Naczelnika Dyr. jest ogólne kierownictwo i nadzór nad tokiem czynności urzędowych tak samej Dyrekcji, jakoteż we wszystkich w jego okręgu znajdujących się urzędach, pośrednictwach i zakładach pocztowych, telegraficznych i telefonicznych, jakoteż nadzór nad

służbą inspekcyjną w okręgu dyrekcyjnym i organami inspekcyjnemi. Jemu też podlega cały personel podwładnego okręgu. Personel ten ma wszelkie zarządzenia i polecenia wydane przez Naczelnika Dyrekcyi lub w jego imieniu spełniać bezzwłocznie według najlepszej swej woli i wiedzy.

Naczelnik Dyrekcji rozstrzyga we wszystkich sprawach pozostawionych w myśl niniejszej instrukcji swobodnemu uznaniu Dyr. i nie zastrzeżonych decyzji Ministerstwa, bądź samodzielnie, bądź w porozumieniu z Radą dyrekcyjną. On otwiera osobiście wszelką korespondencję urzędową nadeszłą z Ministerstwa, dalej korespondencję urzędową adresowaną wyraźnie do rąk kierownika Dyrekcji lub oznaczoną w adresie jako poufną. Przez jego ręce przechodzą również i jego aprobaty wymagają wszelkie załatwienia spraw, odchodzące do władz równorzędnych lub władz centralnych, a w szczególności do Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Naczelnik Dyrekcji jest za kierownictwo i swoje urzędowe czynności odpowiedzialny osobiście wobec Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

W razie nieobecności Naczelnika Dyr. wchodzi w jego prawa i obowiązki jego zastępca—a jeśli i ten byłby nieobecny, natenczas przechodzi kierownictwo Dyrekcji na urzędnika najstarszego stopniem służbowym (rangą).

Prawa i obowiązki zastępcy Naczelnika Dyrekcji, o ile nie są one określone specjalnemi instrukcjami, określa bliżej sam Naczelnik Dyrekcji.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów załatwia wszelkie czynności urzędowe stosownie do ich przedmiotu w wydziałach, które w miarę potrzeby dzielą się na podwydziały, a których w zasadzie powinno być każdej Dyrekcji sześć, a to:

1. wydział osobowy,
2. „ pocztowy,
3. „ telegraficzny,
4. „ telefoniczny,
5. „ gospodarczy,
6. „ rachunkowy,

a niektóre sprawy pozatem jeszcze na posiedzeniach Rady dyrekcyjnej.

Na czele każdego wydziału stoi wyznaczony na to stanowisko przez Naczelnika Dyrekcji z grona wyższych urzędników kierownik wydziału, który stosownie do zakresu swych czynności ma dodanego sobie do pomocy jednego—a jeśli wydział dzieli się na podwydziały, równą liczbie podwydziałów ilość zastępców—oraz odpowiedni wykonawczy personel biurowy.

Kierownik wydziału kieruje tokiem czynności swego wydziału lub podległych mu podwydziałów i załatwia wszelkie przydzielone wydziałowi sprawy, bądźto samodzielnie pod własną odpowiedzialnością, bądź też tylko w imieniu i w zastępstwe Naczelnika Dyrekcji i pod jego lub jego zastępcy aprobatą. Bliższe postanowienia pod tym względem zawiera instrukcja domowa, wydana dla Dyrekcji przez Naczelnika Dyrekcji.

Stanowisko i zakres działania kierownika wydziału rachunkowego, jakoteż tok czynności w tymże wydziale określa specjalna instrukcja.

Każdy z wydziałów prowadzi dla swoich czynności osobny protokół podawczy, osobną kancelarję i swoje własne archiwum wedle osobnej, wydać się mającej instrukcji.

Pomocniczym organem Naczelnika Dyrekcji jest Rada Dyrekcyjna.

Rada ta składa się z Naczelnika Dyrekcji, jego zastępcy i z kierownikow wydziałów, jako wotantów, oraz przydzielonego do tejże Rady urzędnika bez prawa głosu, jako sekretarza. W posiedzeniach Rady biorą w razie

potrzeby jeszcze udział i urzędnicy inspekcyjni jednak z głosem doradczym. Rada zbiera się na posiedzenia pod przewodnictwem Naczelnika Dyrekcji co najmniej dwa razy na miesiąc i rozstrzyga na podstawie wygłoszonych referatów i przeprowadzonej nad nimi dyskusji wszystkie przedstawione sobie wnioski większością głosów za pomocą głosowania, które odbywa się kolejno od najmłodszego stopniem służbowym członka Rady do najstarszego. Naczelnik Dyrekcji jako przewodniczący Rady wstrzymuje się od głosowania i jedynie w razie równości głosów oddaje głos rozstrzygający.

Do ważności uchwał Rady Dyrekcyjnej potrzebną jest obebność conajmniej 5 członków Rady.

Uchwały Rady Dyrekcyjnej są dla Naczelnika Dyrekcji o tyle obowiązujące, że o ile nie zgadza się on z uchwałą Rady—wówczas daną sprawę ma on przedstawić Ministerstwu Poczt i Telegrafów do rozstrzygnięcia.

Rada Dyrekcyjna rozstrzyga następujące sprawy:

1) Sprawy osobowe wymienione w niniejszej instrukcji pod II A. 3 do 7 dalej 14, 19 i 23.

2) Najem lokalności w myśl przepisu instrukcji pod II C. 1.

3) Sprawy wymienione w instrukcji pod II D. 13 i 14.

4) Sprawy wymienione w instrukcji pod II F. 1.

Wychodzące z Dyrekcji pisma powinny być treściwe, zwięzłe i jasne a sprawozdania i wnioski wyczerpujące i szczegółowo uzasadnione.

Forma załatwień jakoteż pism dyrekcyjnych, odchodzących do innych Dyrekcji P. i T. jakoteż do podwładnych urzędów powinna być jak najprostszą.

Pismą wychodzące z Dyrekcji do innych Władz równorzędnych lub wyższych, dalej sprawozdania do Ministerstwa Poczt i Telegrafów — dalej wszelkie dekrety osobowe ma podpisywać zasadniczo sam Naczelnik Dyrekcji lub też jego zastępca.

Wszelkie inne pisma mogą podpisywać sami kierownicy wydziałów, jednakowoż mają to czynić w formie wskazującej, iż działają w imieniu i w zastępstwie Naczelnika Dyrekcji.

Wszelkie dyrekcyjne rozstrzygnienia, postanowienia i orzeczenia, przeciw którym można wnieść odwołanie do Ministerstwa Poczt i Telegrafów, muszą zawierać dokładne przedstawienie stanu faktycznego sprawy i podawać szczegółowo powody rozstrzygnięcia wraz z pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia odwołania.

Odwołania przeciw rozstrzygnieniom, postanowieniom lub orzeczeniom dyrekcyjnym, o ile są wogóle dopuszczalne i w specjalnym wypadku niema ustanowionego innego terminu odwołania, muszą być wnoszone za pośrednictwem Dyrekcji, która wydała rozstrzygnienie i t. d. w terminie czterech tygodni, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia, zaczepionego rozstrzygnienia luborzeczenia przyczem dzień nadania odwołania na pocztę jest równoznaczny z dniem oddania go w samej Dyrekcji.

O ile Dyrekcje Poczt i Telegrafów dostaną do pomocy w spełnieniu swych zadań jeszcze dalsze jakieś urzędy lub zakłady pomocnicze, wówczas zakres działania tych urzędów i zakładów określi się osobnemi instrukcjami.

Warszawa, dnia 14 marca 1919 r.

Minister Poczt i Telegrafów:

H. Linde w. r.

3.

Rozpoczęcie czynności Pocztowej Kasy Oszczędnościowej w Warszawie.

W № 3 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 15 lutego b. r. podano dekret o utworzeniu Pocztowej Kasy Oszczędnościowej w Warszawie, która z dniem 31 marca 1919 r. rozpoczyna swoją działalność.

Działalność P. K. O. w Warszawie obejmować na razie będzie tylko obrót czekowy. Czynności w innych działach podejmować będzie P. K. O. stopniowo, w miarę postępu likwidacji stosunków z Pocztową Kasą Oszczędności w Wiedniu.

Od 31 marca b. r. wpłaty i wypłaty wkładek oszczędności na rachunek P. K. O. w Wiedniu nie ulegną zatem żadnej zmianie. Będą aż do odwołania uskuteczniane w dotychczasowy sposób i na dotychczasowych drukach niemieckich zarachowywane na rzecz P. K. O. w Wiedniu.

Od dnia 31 marca b. r. będą jednak zastanowione wszelkie wpłaty w obrocie czekowym na rachunek P. K. O. w Wiedniu. Od tego dnia wszystkie urzędy w Polsce będą przyjmowały wpłaty w obrocie czekowym tylko na rachunek P. K. O. w Warszawie. Do zarachowania tych wpłat będą urzędy pocztowe używać druków polskich, dostarczonych w tym celu przez P. K. O. w Warszawie. Również wszelkie wypłaty z kont czekowych P. K. O. w Warszawie będą uskuteczniane na drukach polskich, zarachowywane na rzecz P. K. O. w Warszawie i do Warszawy odsyłane.

Ponieważ jednak dotychczasowi właściciele kont wiedeńskich będą zamykali swe konta w Wiedniu i niektórzy z nich będą żądali wypłaty swego kapitału za pośrednictwem urzędów pocztowych, wskutek tego w tych wypadkach będą urzędy pocztowe wypłacać kwoty w obrocie czekowym również na rachunek wiedeńskiej P. K. O. Wypłaty te będą zarachowywały urzędy pocztowe na dotychczasowych drukach niemieckich na rzecz P. K. O. w Wiedniu i do Wiednia odsyłać.

Przy P. K. O. w Warszawie zostało otwarte biuro czekowe, które przyjmuje zgłoszenia do udziału w obrocie czekowym, otwiera zgłaszającym się konta i załatwia zamówienia druków.

Urzędy pocztowe mają obowiązek już teraz, a więc jeszcze przed otwarciem obrotu czekowego, przyjmować zgłoszenia oraz kwotę, przeznaczoną na wkładkę zawiązkową (100 mk., wzgl. 100 kor.). Wpłaty te należy zarachowywać na rachunkach dziennych, przeznaczonych dla P. K. O. w Warszawie.

Potrzebne do obrotu czekowego druki otrzyma każdy urząd pocztowy jeszcze przed otwarciem P. K. O. w Warszawie. Dalszy zapas druków należy zamawiać w razie zapotrzebowania w wydziale gospodarczym P. K. O. w Warszawie. Jednakże aż do wyczerpania zapasów może Urząd Pocztowy używać znajdujących się u niego rejestrów wpłat i wypłat, tudzież kopert wiedeńskiej P. K. O.

Różnica w drukach P. K. O. w Wiedniu i P. K. O. w Warszawie, dotyczących obrotu czekowego, będzie następująca:

1) Blankiety nadawcze P. K. O. w Warszawie, za pomocą których będą uskuteczniane wpłaty na konta czekowe w Warszawie, będą koloru błękitnego. Składać się będą z dwóch części: a) dowodu odbioru (lewa część formularza) dla wpłacającego i b) dowodu złożenia (prawa część formularza) dla właściciela konta.

2) Czeki P. K. O. w Warszawie będą koloru ciemno błękitnego. Składać się będą z dwóch części: a) przekazu czekowego (lewa część formularza) i b) właściwego czeku (prawa część formularza).

Przekaz czekowy, zbliżony formą do zwykłych przekazów pocztowych, będzie służył do przekazywania kwoty czeku do wypłaty gotówką w którymkolwiek urzędzie pocztowym.

Przykład: Jeżeli właściciel konta czekowego P. K. O. w Warszawie, zamieszkały w Łodzi, chce przekazać ze swego konta pewną kwotę do wypłaty gotówką osobie zamieszkałej w Krakowie, wypełnia właściwy czek, a na przekazie czekowym podaje kwotę i adres osoby, której kwota czeku ma być wypłacona. Formularz posyła do P. K. O. w Warszawie, która zostawia u siebie czek właściwy, a przekaz czekowy posyła do urzędu pocztowego w Krakowie, celem wypłaty osobie, podanej w adresie na przekazie czekowym.

Różnica więc przy obecnym sposobie przekazywania a sposobie dawnym, stosowanym w Galicji, polega na tem, że przedtem przekaz wypisywała P. K O., obecnie przekaz przyczepiony jest do czeku i dla uniknięcia ewentualnych pomyłek i reklamacji czyni to sam właściciel konta.

Ponieważ druki P. K. O. w Warszawie, dotyczące obrotu czekowego, opiewają na marki, urzędy pocztowe w Galicji, Ślązku i byłej okupacji austrjackiej, przyjmując wpłaty w walucie koronowej, przekreślają słowa „marki“ a wpisują słowa „korony“.

Bliższe wskazówki, dotyczące obrotu czekowego będą podane w osobnych instrukcjach przez P. K. O. w Warszawie.

Warszawa, 17 marca 1919 r.

Dyrekcja Pocztowej Kasy Oszczędnościowej.

№ 733/K. Pr.

4.

Regulamin stosunków między Ministerstwem Zdrowia Publicznego a Ministerstwem Poczt i Telegrafów.

Art. 1.

Organizację nadzoru sanitarno-hygienicznego i pomocy lekarskiej dla pracowników Ministerstwa Poczt i Telegrafów obejmuje Ministerstwo Zdrowia Publicznego.

Art. 2.

Nadzór sanitarno-hygieniczny w myśl art. 1 wykonywany jest przez lekarzy, mianowanych przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego, po porozumieniu się z Ministerstwem Poczt i Telegrafów.

Art. 3.

Liczba i miejsce pobytu lekarzy będą ustalone po porozumieniu się obu Ministrów.

Art. 4.

Lekarze pocztowi znajdują się na etacie Ministerstwa Zdrowiawia Publicznego.

Art. 5.

Organizacja pomocy lekarskiej dla pracowników poczt i telegrafów do chwili wprowadzenia Kas chorych stanowi część ogólnej organizacji pomocy lekarskiej pracowników państwowych wogóle i znajduje się pod bezpośrednim kierunkiem Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Art. 6.

Do obowiązków lekarzy poczt i telegrafów należy:

1) nadzór nad warunkami hygienicznymi we wszystkich instytucjach Ministerstwa Poczt Telegrafów;

2) wydawanie zarządzeń, dotyczących urządzeń sanitarno-hygienicznych i t. p.

3) badanie nowoprzyjmowanych pracowników;

4) wydawanie żądanych przez władze Ministerstwa Poczt i telegrafów świadectw, co do nieudolności do pracy, urlopów i t. p.;

5) wydawanie wszelkich opinji i orzeczeń wymaganych przez władze Ministerstwa Poczt i Telegrafów;

6) składanie sprawozdań ze swej działalności Ministerstu Zdrowia Publicznego.

№ 8038/I.

5.

Emerytury cywilnych funkcjonarjuszów b. Cesarstwa Rosyjskiego i Królestwa Polskiego jako też wdów i sierot po nich.

Ministerstwo Skarbu wydało do wszystkich Inspektorów skarbowych i Kas powiatowych, następujące rozporządzenie z dnia 6.II. 1919 № 5495/516/19 które się tu ogłasza z uwagi na fukcjonarjuszów pocztowych:

„Na obszarach Państwa Polskiego przebywa obecnie poważna liczba przeniesionych już w stan spoczynku cywinych funkcjonarjuszów byłego Cesarstwa Rosyjskiego i Królestwa Polskiego, tudzież pozostałych po takich funkcjonarjuszach wdów i sierot.

Ministerstwo Skarbu czyniąc zadość licznym prośbom, zarządza w tej sprawie na podstawie uchwały Rady Ministrów z dn. 6 lutego 1919, co następuje:

Z zastrzeżeniem późniejszego rozrachunku pomiędzy Polską a Rosją wypłacać będzie Skarb Państwa Polskiego, od dn. 1 lutego 1919 r. począwszy, osobom wyżej wymienionym, o ile mieszkają na terytorjum Polski, należą do narodowości polskiej, przyznane im już przez rząd rosyjski emerytuy i pensje, i to bez względu na to, gdzie poszczególni funkcjonarjusze przed przybyciem na terytorjum Polski pełnili swe obowiązki służbowe.

W tym celu winny osoby interesowane wnieść do Inspektora skarbowego swego stałego miejsca zamieszkania prośbę, do której należy dołączyć dokumenty (dekret pensyjny, książeczka płatnicza), stwierdzające niezawodnie przyznane zaoparzenie przez władze byłego Cesarstwa rosyjskiego. W razie braku takich dokumentów winien Inspektor skarbowy w sposób wykluczający wszelką wątpliwość stwierdzić, że dana osoba miała prawo do potbierania zaopatrzenia.

Podania w ten sposób przygotowane ma Inspektor przedkładać Minisertswu Skarbu. które zarządzi w wypadkach wątpliwych w porozumieniu

z władzą centralną, której podlegałby dany funkcjonarjusz ze względu na swoją dawną służbę wypłatę przypadającej emerytury względnie pensji przez Kasę powiatową.

Na podstawie takiego zarządzenia Ministerstwa Skarbu przypisze Kasa Powiatowa w założyć się mającej księdze dla „emerytur byłych funkcjonarjuszów rosyjskich" każdemu uprawnionemu do poboru na osobnem koncie przypadające zaopatrzenie w rocznej kwocie i wypłacać je będzie w równych ratach drugiego dnia każdego miesiąca. Wypłatę za miesiąc luty należy przeprowadzić bezwłocznie po otrzymaniu zarządzenia Ministerstwa skarbu. Osoby uprawnione do poboru obowiązane będą przedkładać przy każdej wypłacie osobiście lub przez trzecią do tego upełnomocnioną osobę kwit, w którym ma być stwierdzonem przez Zwierzchność gminną miejsca stałego zamieszkania, o ile chodzi o emeryta lub wdowę, że zachodzą warunki dalszego wypłacania emerytury względnie pensji t. j., że emeryt nie otrzymał ponownie płatnego zajęcia państwowego, że sierota pozostaje przy życiu i nie uzyskała takiego zaopatrzenia, które jej zapewnia samoistne utrzymanie i t. d.

Przy wypłacie asygnowanych zaopatrzeń należy liczyć 1 rubel za 2 marki 16 fen. względnie za 2 kor. 66 hal.

O ile zaszłyby wypadki, w których nasuwałyby się wątpliwości co do dalszej wypłaty emerytury względnie pensji wdowiej lub sierocej, winny kasy powiatowe daną sprawę przedłożyć Ministerstwu Skarbu za pośrednictwem Inspektora skarbowego do rozstrzygnięcia.

Przypuszczać należy, że oprócz osób powyżej wymienionych zgłaszać się będą i tacy funkcjonarjusze względnie wdowy i sieroty, którzy mają prawo do zaopatrzenia, a którym jednak tego prawa dotychczas nie przyznano.

W takich wypadkach winni zainteresowani wnieść odpowiednio udokumentowane podanie do Władz lub Urzędów powiatowych tej gałęzi administracji państwowej, w której ostatnio pełnili obowiązki służbowe, a które je bezzwłocznie po sprawdzeniu wymaganych podstaw i warunków wymiaru żądanego zaopatrzenia przedłożą przełożonym Władzom Centralnym. Dotyczące Ministerstwa przyznają w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu na podstawie ustaw emerytalnych byłego Cesarstwa rosyjskiego i Królestwa Polskiego przypadające zaopatrzenie i zarządzą wypłatę przez Kasę powiatową miejsca zamieszkania danej osoby.

Wypłata tych nowoprzyznanych emerytur względnie pensji odbywać się będzie z zastrzeżeniem poźniejszego rozrachowania w sposób wyżej podany".

№ 8809/I.

6.

Zarząd powiatów litewskich i białoruskich pod władzą Polską.

Na podstawie dekretu Naczelnika Państwa z d. 8 lutego 1919 r. poddane zostały wyłącznie wojskowemu zarządowi powiaty: Białostocki, Bielski, Brzeski, Sokólski Wołkowyski, Grodzieński, Kobryński, Słonimski, Prużański, Włodzimierski, Kowelski, Łucki (ewentualnie dalsze wschodnie).

Na mocy też powyższego dekretu całokształt administracji cywilnej w obrębie tegoż wojskowego zarządu powierzony został z ramienia Naczelnego Dowództwa wyłącznie Departamentowi Kresów Wschodnich (Lit.-Białor.) Minist. Spraw Zagran.

Warszawa, d. 26 lutego 1919 r.

7.

Komunikat poczty polowej.

Naczelne dowództwo—Główne Kwatermistrzowstwo pismem z d. 2 marca r. b., wystosowanem do Zarządu Poczty Polowej w Warszawie, poleciło odtąd przyjmować także pocztę listową, wyłącznie kartki i listy niepolecone bez żadnej odpowiedzialności, dla oddziałów polskich w południowej Rosji (pułkownika Żeligowskiego).

Centralny Zarząd Poczt Polowych.

№ 9159/I.

8.

Korespondencja pocztowa i telegraficzna z zagranicą.

Z powodu wypadków wojennych na czeskiej granicy przerwany był od 23 Stycznia r. b. cały ruch pocztowy i telegraficzny z zagranicą. Obecnie poczta zagraniczna z zachodu, choć nieregularnie, już częściowo dochodzi. Ruch telegraficzny z Wiedniem, a przez Wiedeń i z dalszą zagranicą jest już od kilku dni przywrócony na bezpośredniej linji Warszawa-Wiedeń. W najbliższym czasie spodziewane jest formalne przywrócenie ruchu pocztowego z Czechami i Austrją niemiecką, a wskutek tego i ze wszystkiemi dalszymi krajami zachodnimi oraz z Węgrami, a w dalszym ciągu z Rumunją i państwami Bałkańskiemi. Z Wielkiem Księstwem Poznańskiem przywrócono już normalny ruch pocztowy i telegraficzny; nie wolno jednak wysyłać tam paczek ani listów wartościowych. Natomiast z Rzeszą Niemiecką na razie korespondować nie można.

Pertraktacje z międzynarodowym związkiem pocztowym i telegraficznym oraz z sąsiedniemi państwami co do rodzajów dopuszczonej koresponcji oraz wysokości porta są w toku. Zanim te pertraktacje zostaną wykończone, wydaje się w uwzględnieniu nagłości tej sprawy następujące tymczasowe postanowienia:

I. Poczta. Dopuszczone są tylko przesyłki listowe, a mianowicie: listy zwyczajne, kartki pocztowe, druki, gazety, próbki towarowe i papiery handlowe. Polecone listy przyjmuje się bez odpowiedzialności za zaginięcie lub mylne doręczenie.

Do Austrji niemieckiej i Czech dopuszczone są tylko polecone kartki pocztowe (nie listy).

Niedopuszczone są zatem w obrocie zagranicznym: listy wartościowe, przekazy pocztowe, paczki oraz wszelkie przesyłki za pobraniem.

Opłaty w ruchu zagranicznym wynoszą:

za listy do 20 gramów—50 fen. (hal.), a za każde dalsze 20 gr. lub część tego 30 fen. (hal.);

za kartkę pocztową 30 fen. (hal.);

za druki, próbki i papiery handlowe opłata zagraniczna wynosi tylko tyle ile w ruchu wewnętrznym.

Gazety w ruchu zagranicznym uważa się za druki i należy je opłacać według taryfy dla druków.

Wszystkie przesyłki muszą być opłacone przy nadaniu.

Korespondencja zagraniczna podlega cenzurze wojskowej. Z tego powodu listy należy oddawać na Pocztę otwartę i na każdej przesyłce uwidocznić ma nadawca swoje nazwisko i bliższy adres.

II. Telegraf. Dopuszczone są tylko telegramy zwyczajne oraz telegramy prasowe (za opłatami zniżonemi do połowy).

Opłaty do Państw Europejskich wynoszą, jak już podano w ogólnej taryfie 50 fen. (hal.) od wyrazu, za cały telegram najmniej trzy marki (kor.). Do Stanów Zjednoczonych pobierać się będzie na razie 3 mk. 50 fen. (3 kor. 50 hal.) od wyrazu.

Warszawa, dnia 25 lutego 1919 r.

9.

Zaprowadzenie obrotu pieniężnego za pomocą przekazów pocztowych.

1) Z dniem 1 kwietnia b. r. wprowadza się obrót pieniężny za pomocą przekazów pocztowych narazie wewnętrznie:

a) osobno dla obszaru byłej okupacji niemieckiej Królestwa Polskiego w walucie markowej,

b) osobno dla obszaru byłej okupacji austrjackiej Królestwa Polskiego w walucie koronowej.

2) Obrót przekazowy w gminach dawnej Galicji i Śląska Cieszyńskiego podjęto również tylko wewnętrznie w walucie koronowej w styczniu b. r. na mocy rozp. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie z dnia 28 grudnia 1918 r. № 1194/VI z zastosowaniem przepisów, obowiązujących w tych ziemiach i pozostanie w tych ramach nadal w mocy aż do nowego tutejszego zarządzenia.

Obecne położenie wojenne pozwala na podjęcie ruchu przekazowego w Galicji tylko przy urzędach aż po linję kolejową Oleszyce — Jarosław — Przemyśl—Chyrów—Sanok, poza tę zaś linję kolejową, to jest na wschód od niej dozwolony jest ruch przekazowy tylko przy urzędach pocztowych, położonych bezpośrednio przy linji kolejowej Przemyśl—Lwów (Gródek Jagielloński, Rodatycze, Sądowa Wisznia, Chorośnica, Mościska, Medyka i Przemyśl) i w samem mieście Lwowie.

Co do Śląska Cieszyńskiego, to obrót przekazowy możliwy jest ze względu na obecne położenie wojenne narazie tylko z urzędami pocztowymi, położonymi na wschód od linji kolejowej Cieszyn Mosty i na wschód od rzeki Olzy.

3) Obrót pienieźny między urzędami pocztowymi byłej okupacji austrjackiej Królestwa Polskiego z jednej, a urzędami pocztowymi byłej Galicji i Śląska Cieszyńskiego (z ograniczeniami podanemi pod 2) z drugiej strony, odbywać się będzie za pomocą przekazów pocztowych w walucie koronowej, natomiast obrót pieniężny między urzędami pocztowymi byłej okupacji niemieckiej Królestwa Polskiego (punkt 1—a) z jednej, a urzędami pocztowymi byłej okupacji austrjackiej Królestwa Polskiego, Galicji i Śląska Cieszyńskiego z drugiej strony odbywać się będzie narazie nadal jeszcze za pomocą listów wartościowych (pieniężnych).

4) Obrót przekazowy na obszarze Królestwa Polskiego byłej okupacji niemieckiej i austrjackiej wykonywać się ma na podstawie załączonej „Tymczasowej instrukcji obrotu pieniężnego za pomocą przekazów pocztowych“.

5) Odmiennie od praktykowanego przedtem na obszarze Królestwa Polskiego sposobu, winny mniejsze urzędy pocztowe Królestwa Polskiego

w braku gotówki potrzebne zasiłki kasowe zamawiać w urzędach pocztowych gubernialnych, te ostatnie zaś w głównym urzędzie pocztowym Warszawa 1, jak również odsyłać swój nadmiar kasowy do gubernialnych urzędów pocztowych, względnie te ostatnie do głównego urzędu pocztowego Warszawa 1.

Norma ta jest tymczasowa.

Okręgowe Dyrekcje poczt i telegrafów winny w terminie do 2 miesięcy oznaczyć za pomocą Dziennika Urzędowego w swych okręgach, stosownie do potrzeb miejscowych, rozrostu sieci pocztowej i urządzeń komunikacyjnych, szczegółowo dla każdego urzędu, w którym większym urzędzie pocztowym jest obowiązany zamawiać zasiłki kasowe, względnie do którego winien odsyłać swój nadmiar kasowy. Wobec braku dat statystycznych musiano następnie dozwoloną dla każdego urzędu pocztowego wysokość stanu kasy zamiast cyfrowo, ustanowić narazie procentowo. I w tym względzie winny Dyrekcje Poczt i Telegrafów unormować z czasem na podstawie danych statystycznych i stosunków miejscowych dla każdego urzędu pocztowego cyfrowo dopuszczalny najwyższy stan kasy i czuwać nad tem za pomocą swych izb obrachunkowych, aby dozwolona wysokość stanu kasy nie była bez usprawiedliwienia przekraczana. Urzędom pocztowym poleca się, aby bezwarunkowo wszelki zbędny nadmiar kasowy regularnie i najwydatniej odsyłały do wskazanych większych urzędów pocztowych.

W jaki sposób, kiedy i do których kas państwowych centralnych lub gubernialnych będą musiały odsyłać swój nadmiar kasowy główny urząd pocztowy Warszawa 1, względnie pocztowe urzędy gubernialne, ustanowi się później po wejściu w życie Pocztowej Kasy Oszczędności.

Przepisy o zasiłkach i nadmiarach kasowych ważne dla urzędów pocztowych Królestwa Polskiego (obu byłych okupacji) zawarte są w załączonej „Tymczasowej instrukcji o zasiłkach i nadmiarach kasowych".

Co do zamawiania zasiłków i odsyłania nadmiaru kasowego przez urzędy pocztowe Galicji i Śląska Cieszyńskiego obowiązują na razie nadal postanowienia rozp. Dyrekcji poczt i tel. we Lwowie z 28/XII 1918 r. № 1194/VI.

6) Dla umożliwienia zarachowania wpłat i wypłat przekazowych, zasiłków i nadmiarów kasowych, wreszcie składania rachunków miesięcznych co do wpłat i wypłat pocztowych tak rzeczywistych jak i przechodnich wogóle— załącza się „Tymczasowe postanowienia o prowadzeniu i składaniu rachunków miesięcznych" do scisłego zastosowania.

7) Kontrola przekazów tak wpłaconych, jako też wypłaconych odbywać się będzie centralnie przez Zawodową Izbę Obrachunkową II w Warszawie.

W tym celu winny wszystkie urzędy pocztowe na obszarze Królestwa Polskiego byłej niemieckiej i austrjackiej okupacji — zamknięte księgi przyjętych przekazów, tudzież zamknięte wykazy przekazów wypłaconych wraz z przekazami i listami przekazowemi po zakończeniu godzin urzędowych dla przyjmowania, względnie wypłaty przekazów odsyłać regularnie w dniach 10, 20 i ostatnim każdego miesiąca do Zawodowej Izby Obrachunkowej II w Warszawie w myśl postanowień instrukcji przekazowej.

Urzędy pocztowe na obszarze Galicji, Śląska Cieszyńskiego winny po myśli dotychczas tam obowiązujących przepisów odsyłać zamknięte księgi przyjętych przekazów w dniach 10, 20 i ostatnim każdego miesiąca, rachunki zaś dzienne wypłaconych przekazów wraz z przekazami, konsygnacjami i kartami doręczeń codziennie po ukończeniu godzin dla przyjmowania, względnie wypłaty przekazów, również do Zawodowej Izby Obrachunkowej II w Warszawie.

8) Ze względu na to, że Okręgi Dyrekcji poczt i telegrafów nie są jeszcze ostatecznie ustalone, nie można urzędom pocztowym przesłać przekazowych stempli okręgowych.

Aż do czasu uregulowania tej sprawy nie będą urzędy pocztowe umieszczały na przekazach odcisków stempli okręgowych i nie wolno z powodu braku tych odcisków przekazów pocztowych kwestjonować.

9) W urzędach pocztowych warszawskich wprowadza się wpłatę i wypłatę przekazów pocztowych tylko w urzędach Warszawa I i „Warszawa Sejm", w ostatnim urzędzie dla posłów, kancelarji sejmowej, członków Rządu i urzędników kancelarji sejmowej.

Urząd pocztowy „Warszawa Sejm" winien zasiłki kasowe pobierać w głównym urzędzie pocztowym Warszawa I i do tego urzędu odsyłać również zbędne nadmiary kasowe.

W urzędach pocztowych Warszawa 2, 3, 4, 5, 6 i 7 dopuszczona jest tylko wpłata przekazów pocztowych.

Urzędy te winny codziennie po zakończeniu godzin urzędowych dla przyjmowania przekazów odsyłać całodzienny swój wpływ kasowy, zaokrąglony w setkach, w urzędowych listach wartościowych do pocztowego urzędu Warszawa I i zarachować jako odesłane nadmiary kasowe na rozchód w wykazie stanu kasy i końcowo w ogólnym rachunku miesięcznym po mysli załączonych instrukcji.

Pozostałe reszty z pieniędzy przekazowych (poniżej 100 marek) przeprowadza się w wykazie stanu kasy, jako pozostały stan kasy z końcem dnia, względnie jako początkowy stan kasy w następnym dniu.

Urząd pocztowy Warszawa I zarachuje nadesłaną gotówkę przekazową jako nadesłane nadmiary kasowe według instrukcji.

Urzędy pocztowe Warszawa 2, 3, 4, 5, 6 i 7 wysyłają księgi przyjętych przekazów, urząd zaś pocztowy „Warszawa Sejm" ponadto wykaz wypłaconych przekazów w dniach 10, 20 i ostatnim dniu miesiąca adresowane do Zawodowej Izby Obrachunkowej II w odsyłkach do urzędu pocztowego Warszawa I.

10) Zapas załączonych trzech instrukcji przesyła się równocześnie Dyrekcjom poczt i telegrafów w Warszawie, Łodzi i Lublinie do stosunkowego rozdziału między tamtejszych pracowników i podległe urzędy pocztowe. Rozesłanie druków potrzebnych do manipulacji przekazowej i kasowej tudzież pierwszego zapotrzebowania blankietów przekazowych urzędom pocztowym Królestwa Polskiego zarządzi w czas Sekcja Gospodarcza Ministerstwa Poczt i Telegrafów. Dalsze zapotrzebowania winny urzędy pocztowe zamawiać jak inne druki i wartościowe znaczki pocztowe, zanim wydana będzie osobna instrukcja co do zamawiania druków i co do zamawiania i zarachowania znaczków pocztowych w dotychczasowy sposób.

11) Do końca kwietnia b. r. winny urzędy pocztowe obu byłych okupacji Królestwa Polskiego przedłożyć swym okręgowym Dyrekcjom pocztowym piśmienne sprawozdania, w których przedstawić należy: czy i o ile okazały się postanowienia instrukcji w praktycznem zastosowaniu złe lub dobre i poczynić ewentualne wnioski, mające na celu ulepszenie manipulacji. Na podstawie doświadczeń urzędów pocztowych i na podstawie własnych spostrzeżeń wypowiedzą się w tym samym przedmiocie okręgowe Dyrekcje poczt i telegrafów w sprawozdaniach, które przesłać należy Ministerstwu poczt i telegrafów do końca maja b. r. Zauważa się, że wszelkie wykonawcze instrukcje pocztowe, które będą w najbliższym czasie wydawane, są tylko tymczasowe i mają umożliwić jaknajszybsze urochomienie aparatu pocztowego na usługi społeczeństwa.

Wypracowanie szczegółowych, wykończonych ustaw pocztowych, instrukcji, ordynacji i t. d. nastąpi później, do których współpracy zaprasza Ministerstwo poczt i telegrafów pracowników pocztowych.

Odnośne projekty należy przedkładać Dyrekcjom pocztowym.

Dyrekcje pocztowe rozpatrzą się w danym materjale, wypowiedzą się ze swej strony co do ptaktyczności projektów i swoje wnioski przedłożą Ministerstwu poczt i telegrafów osobnemi sprawozdaniami. Równocześnie mają Dyrekcje wypowiedzieć się co do potrzeby zaprowadzenia obrotu przekazowego z zagranicą.

Warszawa, dnia 4 marca 1919 r.

Minister Poczt i Telegrafów:
Hubert Linde.

№ 868/K. Pr.

10.

Polska Pożyczka Państwowa.

(Wkłady w banknotach rosyjskich).

Stosownie do decyzji Urzędu Pożyczek Państwowych, należy, aż do dalszego zarządzenia, przyjmować na Pożyczkę Państwową banknoty rosyjskie stempla po dzień 31 grudnia 1916 r. w drobnych kwotach po 1, 3, 5 i 10 rubli, najwyżej do wysokości dwudziestu procent sumy, zakupionych asygnat Pożyczki Państwowej.

Następnie zarządza się w porozumieniu z Urzędem Pożyczek Państwowych:

1. Przy wysokości pożyczki do 300 rubli mogą być przyjmowane drobne banknoty na sumę całkowitą, przy zapisie ponad 300 rb., obowiązuje dwadzieścia procent sumy zakupionych asygnat Pożyczki Państwowej.
2. Banknoty zniszczone, podarte, brudne pod żadnym pozorem przyjmowane być nie mogą.
3. Urzędnicy pocztowi odpowiadają osobiście za przyjęte banknoty fałszywe.

Warszawa, dnia 19 lutego 1919 r.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów.

№ 8943/I.

11.

Listy wartościowe, zawierające asygnaty 5% Polskiej Pożyczki Państwowej.

W celu ułatwienia manipulacji banków i instytucji finansowych, którym powierzono przyjmowanie zapisów na 5% Polską Pożyczkę Państwową, przy wysyłaniu asygnat i gotówki Pożyczki Państwowej, znosi się ograniczenie deklarowanej wartości dla listów wartościowych, zawierających asygnaty 5% Polskiej Pożyczki Państwowej i listów wartościowych, zawierających gotówkę, związaną z zakupnem i sprzedażą tych asygnat, z zastrzeżeniem jednak, że wysyłającym jest bank lub instytucja finansowa (stowarzyszenie zarobkowe, gospodarcze, współdzielcze) z uprawnieniem do przyjmowania zapisów na Pożyczkę Państwową. Na liście wartościowym musi

być umieszczona uwaga, że zawiera asygnaty albo gotówkę Polskiej Pożyczki Państwowej.

Listy wartościowe zawierające same asygnaty 5% Polskiej Pożyczki Państwowej są aż do odwołania wolne od opłaty pocztowej. Natomiast listy zawierające gotówkę Polskiej Pożyczki Państwowej podlegają normalnej opłacie taryfowej.

Warszawa, 26 lutego 1919 r.

№ 996/K. Pr.

12.

Zakaz przywozu i przesyłania znaków pieniężnych w walucie austryjacko-węgierskiej w granice Rzeczpospolitej Polskiej.

Oznajmia się, celem ścisłego wykonania, rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 22 lutego 1919 r.:

1. Przywóz i przesyłanie w posyłkach pocztowych i listach znaków pieniężnych w walucie austryjacko-węgierskiej, w granice Rzeczpospolitej Polskiej—jest wzbroniony.
2. Podróżni, przybywający z zagranicy, mają prawo przewozu sumy, nie przekraczającej 500 kor.
3. Ministerstwo Skarbu może w poszczególnyah wypadkach zwalniać od stosowania pp. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.
4. Przekroczenie lub usiłowanie przekroczenia niniejszego rozporządzenia pociąga konfiskatę całej przewożonej lub przesyłanej sumy.
5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się na terenach b. zaboru austryjackiego Polskiej Komisji Rządzącej, a specjalnie na terenie Śląska Cieszyńskiego, — Cieszyńskiej Radzie Ludowej.
6. Rozporządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 25 lutego 1919 r.

Minister Poczt i Telegrafów:
Hubert Linde.

№ 9257/I.

13.

Uwolnienie Milicji Ludowej od opłat pocztowych.

Komenda Główna Milicji Ludowej i Komendy Okręgów M. L. są organami państwowymi; przysługuje więc im uwolnienie od opłat pocztowych w tym rozmiarze, jak i innym urzędom i władzom państwowym.

Warszawa, dnia 4 marca 1919 r.

№ 5924.

14.

Uwolnienie od opłat pocztowych Towarzystwa „Sanitarjusz Polski".

Towarzystwu „Sanitarjusz Polski" w Warszawie, Nowy Świat 67, przyznaje się uwolnienie od opłat pocztowych w tym samym zakresie, co urzę-

dom państwowym. Pisma, wysyłane przez to Towarzystwo do osób prywatnych (nie wojskowych), podlegają opłacie zwykłej, którą uiścić może adresat (pojedyńczo).

Warszawa, dnia 6 marca 1919 r.

15.

Opłata listów miejscowych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów ogłasza, że w myśl rozporządzenia z dn. 6 grudnia 1918 r. № 923/I, listy miejscowe winny być opłacane markami pocztowemi narówni z innemi, t. j. po 25 fen., a nie po 15 fen., jak mylnie publiczność to czyni.

16.

Telegramy kredytowane.

Na mocy dekretu o wyłączności poczty, telegrafu i telefonów z dnia 7 lutego 1919 r. (patrz artykuł 2 Dziennika Urzędowego M. P. i T. № 3) jest tylko pozamiejscowa pocztowa korespondencja wszystkich państwowych i samorządnych władz cywilnych i wojskowych wolna od zwykłej opłaty, telegramy zaś, abonament telefoniczny i rozmowy telefoniczne tych władz muszą być opłacane podług ogólnej taryfy gotówką, lub mogą być nadawane na rachunek, czyli kredytowane. Opłaty kredytowane za nadawane telegramy i rozmowy telefoniczne pobierane będą za pośrednictwem władz centralnych.

Wykazy opłat kredytowanych należy z końcem każdego miesiąca przedstawiać Pocztowej Zawodowej Izbie Obrachunkowej I w Warszawie.

№ 5660/II.

17.

Rejestracja zepsuć przewodów telegraficznych i telefonicznych.

W uzupełnieniu rozporządzenia № 4587, (patrz № 3 Dziennika urzędowego M. P. i T. str. 13) poleca się obowiązkowe robienie prób wszystkich przewodów rano o godz. 8-ej, a przewodów głównych w godzinach wieczorych. Wszystkie próby należy zapisywać w dzienniku aparatowym.

Wszelkie zepsucia powodujące przerwy w działaniu komunikacji telegraficznej i telefonicznej należy notować w dzienniku zepsuć, według niżej zamieszczonego wzoru. Odpisy tego dziennika przedstawiać należy właściwej Dyrekcji w dwóch egzemplarzach 1 i 15 każdego miesiąca a w jednym egzemplarzu Naczelnikowi odnośnego obwodu (sekcji konserwacji telegrafów). Na zasadzie tych wykazów będą zatwierdzane wydatki pieniężne i rozchód materjałów związane z naprawą sporadycznych uszkodzeń.

Dzienników na poszczególne zepsucia przedstawiać nie należy.

Warszawa, dnia 5 lutego 1919 r.

Wzór.

DYREKCJA ....

URZĄD POCZTOWY I TELEGRAFICZNY W ....

DZIENNIK

zepsuć na stacji i linjach węzła telegraficzno-telefonicznego w ....

Za czas od 1 do 15 Stycznia 1919 r.
(16 do 31)

№ porządkowy	Data	Między jakiemi punktami	№№ przewodów	Na jakiej wiorście (kilometrze) i między jakiemi słupami	Rodzaj i przyczyna zepsucia	Czas trwania zepsucia	Kogo delegowano z wykazaniem czasu wyjazdu i powrotu
1	Stycz. 14	Warszawa— — Tarczyn	180	4 wiorście od Warszawy między słupami II. 59—60	przerwa kradzież jednego przęsła	od 14/1 13 — 30 do 14/1 16 — 50	monter Tomaszewski 14/1 14—10 wrócił 14/1 18—25

Wyszczególnienie wykonanych robót	Wydatki pieniężne: na furmanki Mk.	na furmanki f.	na siły robocze Mk	na siły robocze f.	Djety Mk.	Djety f.	Ogółem Mk.	Ogółem f.	Rozchód materjałów: Wyszczególnienie	Ilość	Wartość jednostki Mk.	Wartość jednostki f.	Wartość ogółem Mk.	Wartość ogółem f.	Uwagi
Przerwę usunięto wstawieniem drutu żelaznego 3 mm. ocynkowanego za pomocą dwóch zacisków	"	"	"	"	10	"	10	"	Drutu żelaznego ocynkowanego 3 mm. kg.	4	—	—	—	—	

18.
Wykaz urzędów pocztowych w Warszawie.

Nazwa urzędu	Siedziba	Zakres czynności	Godziny urzędowe	Uwaga
Warszawa 1.	Plac Warecki 8	Przyjmowanie i wydawanie zwykłej korespondencji, przesyłek rekomendowanych, pieniężnych, pakietów do wagi 10 kg. i telegramów.	od 9-ej rano bez przerwy do 7-ej wiecz., zaś dla listów pieniężnych i pakietów do godz. 4-ej po połud.	Od 1 kwietnia 1919 także wpłata i wypłata przekazów
Warszawa 2.	Dworzec kolei Wiedeńskiej	Tylko przyjmowanie powyższych gatunków.	od 9-ej rano do 4-ej po południu.	Od 1 kwietnia 1919 także wpłata przekazów
Warszawa 3.	ul. Pawia № 34	taki sam, jak „Warszawa 1."	d-tto	d-tto
Warszawa 4.	Praga, ul. Brukowa 28.	d-tto	d-tto	d-tto
Warszawa 5.	Kr.-Przedm. 79.	jak Warszawa 2	od godz. 9-ej do 12-ej i od 2-ej do 6-ej popoł.	d-tto
Warszawa 6.	Pl. Krasińsk. 6 (czynny od 22.II 19)	jak Warszawa 1.	od godz. 9-ej do 4-ej popoł.	d-tto
Warszawa 7.	ul. Fredry gmach urzędu telegrafów (czynny od 16.II/19)	tylko przyjmowanie jak Warszawa 2.	od godz. 9-ej do 4-ej popoł.	d-tto
Warszawa 8.	ul. Leszno 99 (czynny od 10III.19)	jak Warszawa 1.	od godz. 8-ej do 6-ej wiecz. bez przerwy.	d-tto
Warszawa (Sejm)	ul. Wiejska 4 (gmach sejmowy)	jak Warszawa 1.	od godz. 9-ej do 8-ej wiecz. bez przerwy, telegraf i telefon bez przerwy dniem i nocą.	jak Warszawa 1.

NB. Przy wszystkich urzędach sprzedaż pożyczki państwowej.

18a.

Uzupełnienie wykazu urzędów pocztowych.

Prócz urzędów pocztowych: „Warszawa 6”, „Warszawa 7” i Warszawa 8” uruchomiono urzędy pocztowe i telegraficzne „Wizna” „Chorzele”, „Koźminek”, „Tarłów“ i „Rajgród“ jakoteż urząd pocztowy „Ryki” (w obrębie b. okupacji niemieckiej) zaś urzędy pocztowe II klasy „Annopol” i „Iłża“ przemieniono na urzędy I klasy (w obrębie b. okupacji austr.-węg.).

19.

Mianowania i awansy.

Dekretem Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 12 lutego 1919 r. № 774/K. Pr. mianowany został ob. Antoni Werner pomocnikiem referenta w Ministerstwie Poczt i Telegrafów, z poborami kategorji VIII etatu płacy.

Dekretem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 12 lutego 1919 r. № 769/K. Pr. mianowani zostali obywatele Kruszyński Stanisław i Tyliński Józef—pomocnikami referenta w Izbach Obrachunkowych Ministerstwa Poczt i Telegrafów z poborami kategorji VIII etatu płac.

Dekretem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 12 lutego 1919 r. № 786/K. Pr. mianowani zostali niżej wymienieni obywatele urzędnikami w Izbach Obrachunkowych Ministerstwa Poczt i Telegrafów, w następujących kategorjach płacy:

VII kategorja.

Schneider Michał i Kohlmünzer Zygmunt — referentami.

VIII kategorja.

Teodorowicz Nestor Teodor — pomocnikiem referenta.

Dekretem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 16 lutego 1919 r. № 821/K. Pr. mianowany został ob. Stanisław Woda urzędnikiem Pocztowej Kasy Oszczędnościowej, z poborami kategorji VII etatu płac.

Dekretem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 17 lutego 1919 r. № 825/K. Pr. mianowany został ob. Adam Żelechowski urzędnikiem Pocztowej Kasy Oszczędnościowej z poborami kategorji VI etatu płac.

Dekretem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 17 lutego 1919 r. № 830/K. Pr. mianowany został ob. Paweł Mazur starszym referentem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z poborami kategorji VI etatu płac.

Dekretem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 18-go lutego 1919 r. № 847/K. Pr. mianowany został ob. Franciszek Musiał Szefem wydziału w Ministerstwie Poczt i Telegrafów z poborami kategorji Vb etatu płac.

Dekretem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 4-go marca 1919 r. № 1161/K. Pr. mianowani zostali niżej wymienieni obywatele urzędnikami Mininisterstwa Poczt i Telegrafów w następujących kategorjach płacy:

VII kategorja.

Bogucki Sylwester Józef — referentem.

VIII kategorja.

Gogol Andrzej — pomocnikiem referenta; Lewandowski Stanisław — majstrem w Państwowych warsztatach telegraficznych (na Pradze).

Dekretem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 5-go marca 1919 r. № 1236/K. Pr. mianowany został Ludwik Kurpisz referentem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z poborami kategorji VII etatu płac.

Dekretem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 3-go marca 1919 r. № 560/K. Pr. przeniesioną została ob. Zofja Ziemska, kancelistka Ministerstwa Poczt i Telegrafów, z kategorji X do kategorji IX etatu płac.

Sprostowanie.

W numerze 3 Dziennika Urzędowego w artykule 11, stronice 15 i 16, „Mianowania i awansy", zaszła omyłka drukarska w oznaczeniu kategorji płac, a mianowicie: Gorzycka Helena, Życzkowska Zdzisława i Napiórkowski Wacław mianowani są w **XI**, a nie w **IX** kategorji płac.

19a.

Wiadomości osobowe.

№ 1145/K. Pr.

Dowódca grupy wołyńskiej Wojsk Polskich, generał ppor. Śmigły-Rydz, wyraził podziękowanie obywatelowi Bronisławowi Moszyńskiemu, urzędnikowi poczt i tel., za pomoc w organizowaniu łączności na terenie operacyjnym.

Warszawa, dnia 4 marca 1919 r.

№ 1043/K. Pr.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów rozporządzeniem z dnia 27 lutego 1919 r. № 9343/I poruczyło ob. Włodzimierzowi Tchórzewskiemu funkcje inspektora poczt rozjazdowych, z równoczesnem zatrzymaniem stanowiska dyrektora urzędu pocztowego Warszawa 2.

✝

Ś. P.

ADAM GRZYMAŁA LUBAŃSKI

REFERENT MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

zmarł dnia 17 lutego 1919 roku w Warszawie.

№ 1114/Pr.

20.

Ogłoszenie.

O pomocy lekarskiej dla pracowników Poczt i Telegrafów w Warszawie.

1) Dr. K. Szokalski—choroby wewnętrzne i nerwowe—codziennie ambulans od 2 do 4-ej: telef. № 285-00.

2) Dr. K. Ciągliński — choroby wewnętrzne i dzieci — Wilcza № 19. od 4-ej do 6-ej.

3) Dr. F. Ficki — choroby chirurgiczne i kobiece — Kredytowa № 6, od 4-ej do 6-ej.

4) Dr. B. Dębiński — Boduena № 1, od 6-ej do 7-ej } choroby nosa,
5) Dr. E. Turkiewicz — Nowogrodzka № 44, od 5—7 } uszów i gardła.

6) Dr. Koziorowski — Nowogrodzka № 4, od 5 — 7 }
7) Dr. Szwarc — Warecka № 9, od 5 — 7 } choroby oczne.

8) Dr. Hirsz — Marszałkowska № 72, od 4 — 6, choroby weneryczne i skórne.

9) Dr. Kołakowski — Żórawia № 13, od 4 — 6 }
10) Lek.-Dentysta Ed. Słoński—Al. Jerozolimskie № 3, cały dzień. } dentystyka.

11) Dr. Gryclewicz — Koszykowa № 23/4, analizy lekarskie.

Skierowywanie chorych do lekarzy odbywa się za pośrednictwem lekarza naczelnego, w wypadkach nagłych — przez kierownika urzędu.

Chorzy, udający się do specjalistów chorób ocznych, usznych, nosa i gardła, wenerycznych i skórnych, o pomoc dentystyczną i analizy — powinni zgłaszać się uprzednio do lekarza naczelnego. Udający się do specjalistów chorób wewnętrznych, nerwowych i dzieci, chirurgicznych i kobiecych otrzymują odezwę do lekarza od kierowników urzędów.

Chorzy, nie posiadający odnośnych zaświadczeń nie mogą być przyjmowani przez lekarzy na rachunek Ministerstwa.

Materjał zużyty do plombowania zębów opłacają sami pracownicy — po cenie kosztu.

Warszawa, dnia 1 marca 1919 r.

Lekarz Naczelny
(—) *Dr. K. Szokalski.*

21.

Datki na Skarb Narodowy.

Personel urzędu pocztowo-telegraficznego w Jarosławiu, pod kierownictwem ob. Halucha, przy zaprzysięganiu go na wierność Rzeczypospolitej złożył sumę 555 koron na Skarb Narodowy, a nadto zobowiązał się składać na ten cel przez przeciąg roku jednego $^1/_2$% swoich poborów.

Pan Miniser Poczt i Telegrafów, wyraziwszy imieniem Rządu wspomnianemu personelowi podziękowanie, zarządził, aby takie dary i składki patryjotyczne przesyłały Urzędy pocztowe bezpośrednio pod adresem: Urzędu Pożyczek Państwowych i Skarbu Narodowego w Warszawie, ul. Marszałkowska 154, zawiadamiając o tem równocześnie Kancelarję Prezydjalną Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Adres Redakcji i Administracji:

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Poczt i Telegrafów mieści się w Warszawie, w gmachu pocztowym, przy Placu Wareckim № 8 (Kancelarja Ministra).

PRENUMERATA:

Prenumerata wynosi dla osób i instytucji prywatnych rocznie 6 mk., względnie 9 kor. Cena pojedyńczego numeru 50 fen., wzgl. 75 halerzy. Ogłoszenia za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego 1 mk., względnie 1 kor. 50 hal.

Tłoczono w Drukarni Państwowej
z polecenia Ministra Poczt i Telegrafów. № 4430.